

ÚVODNÍ SLOVO

V březnu 2013 se uskutečnilo kolokvium *Pelicanus vivificans: pocta žáků Alexandru Stichovi* u příležitosti deseti let od úmrtí výjimečného vědce a učitele, jemuž vděčí česká jazykovědná i literárněvědná bohemistika za bezpočet impulzů.¹ Toto číslo časopisu AUC Philologica, vycházející v roce, kdy by Stich oslavil osmdesátiny, aspoň na některé impulzy reaguje a přináší přepracované verze většiny příspěvků, které byly na kolokviu proneseny. Jsou uvedeny připomenutím Stichova života a díla a rozděleny jednak na vzpomínkové a diskusní, jednak na odborné, tvůrčím způsobem rozvíjející Stichovy badatelské zájmy. První skupina příspěvků dokumentuje a reflektuje Stichovo pedagogické a vědecké působení. Druhá skupina textů postupuje od problému standardizace jazyka k rozmanitým aspektům dějin češtiny a přes ně k dějinám (nejen) české literatury, pracujíc s motivy a rozvíjejíc tak Stichovu metodu lingvoliterární historie.² K textům literárněvědným patří i ty bytostně textologické, jež připomínají další důležitou Stichovu oblast zájmu.

Rádi bychom zde poděkovali všem recenzentům, jejichž posudky často přinesly autorům nové podněty a vedly k významnému zkvalitnění jednotlivých příspěvků. Vděční jsme rovněž Anežce Eliášové a Jenifer Kotáskové za technickou pomoc s přípravou textů. Naše díky rovněž patří pracovníkům Ústavu českého jazyka a teorie komunikace FF UK a vedení fakulty, bez jejichž pomoci a podpory by nebylo možné ani uspořádání konference, ani vydání tohoto čísla časopisu *Slavica Pragensia*.

František Martínek a Jana Česká

¹ Srov. Stichovu bibliografii, sestavenou Jiřím Homoláčem a dovedenou do roku 1995, v knize *Od Karla Havlíčka k Františku Halasovi*, Praha: Torst, 1996: 301–330.

² Srov. také stať Jana Malury *Lingvoliterární (filologická) metoda Alexandra Sticha a studium literatury raného novověku*, která vyšla v *Listech filologických*, roč. 136, č. 3–4, 2013: 489–502, a jejíž základ byl přednesen na kolokviu *Pelicanus vivificans*.